

[Jes Lunde]

ge igen skal samle op, kan det oven i købet blive til en merudgift for det offentlige og standse kombinationen af VUS og ATB. Vi vil derfor tage det op med vores forligspartnere, og vi håber på at få genetableret den fornuftige kobling, som har været med til at gøre VUS til en succes.

SF har i lang tid arbejdet for, at ledige skal have lov til at deltage i et frivilligt socialt og kulturelt arbejde, lokalradio, teater osv., uden at det får konsekvenser for deres dagpenge. Det har været en sej kamp, hvor mange partier har været utrolig træge. Vi er meget tilfredse med, at vores tanker på dette område er blevet fuldt ud tilgodeset i forliget. Vi håber, at det kan give mange ledige en bedre tilværelse, mens de venter på bedre jobudsigter. Efter vores opfattelse bør det også sammen med orlovsordningerne bidrage til et ændret syn på ledige. Vores arbejdsbegreb trænger i høj grad til revision, så det ikke længere betragtes som det eneste acceptable at have lønnet arbejde. Det er jo normen i dag. Og i SF ønsker vi også, at alle skal have muligheden for at vælge et lønnet arbejde. Men vores samfund er rigt nok til også at give plads for arbejdsfrihed, og den erkendelse trænger vi til at få ind i sprogbru- gen.

Med aftalen sker der en fremrykning af arbejdstilbudene til de ledige, hvis de ledige selv ønsker det. Også det har SF arbejdet for, og det er godt, at det er med i aftalen. Iværksætterpolitikken strammes op med bedre information, uddannelse, rådgivning og finansiering. I SF var vi parat til at gå videre ad den vej. Vi noterer, at der med aftalen er sket fremskridt på området.

For de unge mellem 21 og 24 år har vi støttet en aktiveringsindsats, så ingen bliver henvist til passiv forsørgelse. Men det er en alvorlig ulempe ved det samlede forlig, at det borgerlige flertal samtidig uden om S og SF gennemfører en oplæringsløn på kun 50 kr. i timen. Det tager vi i SF afstand fra, og vi vil stemme imod det, som det vil fremgå, når vi kommer til behandlingen af det.

Et forlig indeholder altid gode og dårlige ting. Der er da også nogle ting i aftalen, som SF egentlig er imod. Vi tror ikke på værdien af at eksperimentere med fradrag for vedligeholdelse på Bornholm, men vi har måttet acceptere det i en 1½-års-periode. Tilsvarende er vi

skeptiske med hensyn til, hvordan den nye kommunale serviceordning kommer til at fungere. Det er fornuftigt nok at hjælpe mindre virksomheder, der er skræmte over for bureaukratiet, i udvidelse af antallet af ansatte, men vi er principielt uenige i, at private kan bruge ordningen med offentlig støtte, så det er kun med, fordi vi har måttet give noget i en forhandling.

Betaling for visiteret hjemmehjælp er heller ikke SF's politik, og vi har strittet imod det i aftalen. Men vi er endt med at acceptere det, fordi der samtidig sker en forøgelse af indsatsen i hjemmehjælpen, og fordi der først skal betales, når man har en indkomst over 174.000 kr. for enlige og 324.000 kr. for par, eller hvis man har en formue på over en halv million kroner. Når betalingen derudover højst kan udgøre 5 pct. af indkomsten, synes vi, at forslaget er blevet rimeligt.

Forslaget om privat byfornyelse har vi taget et forbehold over for. Det er ikke, fordi vi ikke vil have byfornyelse. Tværtimod har vi på de sidste mange års finanslove forsøgt at få afsat flere midler til byfornyelse. Men i den foreslåede form frygter vi at der bliver tale om alt for store huslejeforhøjelser. Vi går ind i forhandlingerne om ordningen. Kan vi nå et godt resultat, er vi med. Hvis der ikke bliver sat en bom for de meget store huslejeforhøjelser, vil vi stemme imod det i den sidste ende.

Forhandlingsforløbet og tiden frem til den førstebehandling har været meget hektisk, og derfor er det på sin plads i dag at understrege et generelt forbehold over for de mange lovforslags præcise udformning. Der kan i udvalgsarbejdet let vise sig at dukke problemer op, som vi må finde en løsning på; men det har vi jo også en passende tid til, eftersom lovene først skal vedtages om en måned fra nu – i dagene 15. til 19. juni. Nogle af forslagene indeholder problemer, der allerede bør rettes fra talerstolen i dag, og det vil fru Lilli Gyldenkilde tage fat på om et øjeblik.

Finansministeriet skønner, at den samlede aftale vil nedbringe arbejdsløsheden med 20.000-25.000 i 1992 og 55.000-60.000 i 1993. Det tror jeg er et skøn, der klart ligger i overkanten; men retningen kan der ikke være tvivl om, og derfor har SF også været villig til at acceptere ubehageligheder for at få aftalen båret igennem.